

Kring krigsåren 1939 – 1945

En fråga som ”stötts o. blötts” genom åren var en förmodad skillnad mellan norsk och svensk 6,5 mm ammunition. Frågan om hur norsk och svensk ammunition fungerar i de båda ländernas vapen togs upp i början av år 1938 (Rudling). Ett antal prov med norsk ammunition i svenska gevär, kulsprutegevär samt kulsprutor kom därför att genomföras vid ammunitionsfabriken i Karlsborg under 1939, med vad författaren till dessa rader förstår, tillfredsställande resultat.

Bevekelsegrunden för denna ”gamla fråga” är skillnaden i brösthöjd mellan den svenska och norska patronen (I/10 mm), där den norska hylsan är den största. Anledningen förstås den att svenska vapen i fall av krig med Norge inte skulle kunna använda sig av erövrade norska patroner medan norrmännen däremot mycket väl skulle kunna begagna sig av svensk ammunition i Kragen.

Rolf Bergersen, legendarisk norsk hjortskytte (bl. a. världsmästare 1937) samt stor kännare av norsk skyttesport menade i samtal med författaren att anledningen till att man fört in skillnaden i brösthöjd på norska patronen, var enkom för att ge igen för allt gammalt krångel (från svensk sida) när den nya gemensamma 6,5 mm patronen skulle utvecklas på 1890-talet. Då var det svenska önskemålet en helflänspatron, i Norge såg man en flänslös patron som den bästa lösningen vilket också förstås var en helt korrekt filosofi inte minst med hänsyn till de framtida automatvapenkonstruktioner om vilka man nu började ha en aning. För att konstruktivt komma vidare tog Krag fram sin kompromiss – halvflänspatronen. I medlet av 1893 kom så besked från den svenska gevärskommittén att man nu ville ha en flänslös patron.

Spelet om patronen, med fläns eller flänslös hade gett viss förbittring i Norge – tid hade förlorats och man ansåg på kanske goda grunder att Sverige bara ”jävlats”.